

ensstemmende Beslutninger. Medens Folketinget pure har villet antage Traktaten, har Landstinget opstillet Betingelser derfor. Under disse Omstændigheder maa det efter vor Forfatning være Ministeriets Sag at gøre sit yderste for at mægle mellem Tingene, for at skaffe en Ende paa denne Sag. Jeg tror, at hvad man end mener om dens historiske Uvikling, og hvor megen Brøde man end vil kaste paa mig — og som jeg ved, man vil kaste paa mig — maa man, naar man har de politiske Forhold for Øje og sit Land kært, sige, at denne Sag er ganske forandret nu, efter at Konventionen er undertegnet. Det undrede mig blandt andet at høre, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds kunde tale om Sukkerkonventionen, hvor sikker den var, efter at de delegerede havde underskrevet. Det faldt mig ind: Her er jo ogsaa delegerede, som have underskrevet, og derfor er Resultatet ikke sikkert. Sagen er: Nu bør denne Traktat føres igennem og nu bør Bestræbelserne for de ansvarlige Politikere være rettede paa at komme til et fælles og godt Resultat. Regeringen, og i hvert Fald jeg for mit Vedkommende, vil bestræbe sig derfor, saa vidt som det er muligt, og jeg vil sige, at uagtet jeg finder, at det Forslag til Beslutning, der er vedtaget i det høje Landsting, har overmaade mange og store Betænkeligheder, ja, at det er et Forslag af den Art, at jo længer man ser paa det, des mere uantageligt finder man det, vilde jeg dog, hvis der hernede i Folketinget havde været nogen Stemning for det, ingenlunde have modsat mig det, men, efter hvad jeg forstaar, er der liden eller slet ingen Stemning for det. Det, som der her kan være Spørgsmaal om, er at bevæge Folketinget, der paa en saa tydelig Maade, som tænkes kan, har tilkendegivet, at det ikke ønsker at inklade sig paa en Afstemning, til at frafalde dette Standpunkt. Det, som der foreligger for Folketinget, er et Forslag til Beslutning, der gaar ud paa, at man i alt væsentligt gør Traktatens Godkendelse betinget af en efterfølgende Afstemning, der skal være i Overensstemmelse med den, der fandt Sted i 1867 efter den Gang afsluttede Traktat. Jeg skal af de tidligere anførte Grunde, og da jeg mener, at det er af den største Vigtighed, at man søger snarest muligt at komme til Ende med Debatten, d. v. s. fremskynder den endelige Afslutning af denne Sag, ikke inklade mig videre paa de efter min Mening aldeles øjensynlige og mangfoldige Fordele, som denne Afstem-

ningsmaade har. Det mest overfladiske Blik vil dog vise, at man ved at gaa ind paa den Afstemning tilfredsstiller en Trang, en respektabel Trang, som er oppe hos en meget stor Del af vore Medborgere, og som jeg ikke kan nægte kan være begrundet. Det er jo en given Ting, at Traktaten ikke skaffer Indbyggerne, naar de afstaas til Amerika, Statsborgerret, og den garanterer dem heller ikke Toldfrihed. Uagtet jeg, som Forholdene staa, mener, at det ikke er væsentlige, men ubetydelige Mangler ved Traktaten, kan jeg godt forstaa, at der er mange, der betragte det med andre Øjne, hvis Samvittighed vilde beroliges, hvis der kom en Udtalelse fra dem, hvem det angaar, om, hvorvidt de ere tilfredse med Traktaten.

Om den Paastand, at det skulde være umuligt at skaffe et ordentligt Votum fra Indbyggerne, maa jeg sige, at jeg har ikke hørt anden Grund derfor end den, at de ere sorte, men det forekommer mig ikke at være nogen Grund. Man har ganske vist nogle enkelte Meddelelser om, at Afstemningen i 1867 af og til skal være gaet lidt broget til, men der er forløbet omtrent 40 Aar siden den Tid, og det er en Sag, der er anerkendt fra mange Sider, at vor Befolkning derovre, navnlig Negrene, som jo er Flertallet, staa paa et højt socialt og intellektuelt Standpunkt, i alt Fald relativt. Men hvad man end vil sige derom, tror jeg, at een Ting ere Indbyggerne, de være sorte eller hvide, meget godt i Stand til at skønne over, og det er de materielle og økonomiske Interesser, der ville være forbundne med Afstaaelsen til Amerika, og de økonomiske og materielle Ulemper, der ville følge, hvis de skulle blive ved Danmark. At man gaar ud fra, at man fra Regeringens Side vil gøre sit yderste for, at Afstemningen kan give et saa tro og upaa-virket Billede af Stemningen som muligt, er jeg ikke et eneste Øjeblik i Tvivl om. Det kan jeg forsikre vil ske.

Jeg ser fuldt vel, at der fra Folketingets Side gøres et Offer for at bringe denne Sag til Ende, naar man gaar ind paa Afstemningen. Regeringen kan ganske tiltræde det stillede Forslag og anbefaler det høje Ting at vedtage det.

A. Nielsen: Jeg ønsker kun at gøre nogle korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich). Han vilde protestere imod, at man fra hans Partis Side havde forandret Standpunkt til det Spørgsmaal af Partigrunde, men det lykkedes ikke det